

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Milana Procházky a soudců JUDr. Petra Polácha a JUDr. Viktora Kučery v právní věci žalobce: **J. T.**, právně zast. Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem v Praze 4, Na Zlatnici 301/2, proti žalovanému: **Městský úřad Uherské Hradiště** se sídlem v Uherském Hradišti, Masarykovo náměstí 19, o žalobě proti nečinnosti správního orgánu

t a k t o :

I. Žalovanému **se přikazuje** vydat ve lhůtě 60 dnů od právní moci tohoto rozsudku rozhodnutí ve věci samé, v řízení pokračujícím po podání odporu žalobce ze dne 3. 7. 2014 proti příkazu o uložení pokuty ze dne 2. 7. 2014, č. j. MUUH-OD/46733/2014/GreV Spis/9495/2014, vydaného žalovaným.

II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 10 228 Kč k rukám jeho právního zástupce Mgr. Jaroslava Topola, advokáta se sídlem v Praze 4, Na Zlatnici 301/2, do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

I. Obsah žaloby

V návrhu na zahájení řízení žalobce uvedl, že žalovaný zahájil proti němu řízení o správním deliktu provozovatele vozidla doručením příkazu o uložení pokuty ze dne 2. 7. 2014, č. j. MUUH-OD/46733/2014/GreV Spis/9495/2014, č. případu 2014/1348, do datové schránky zmocněnce žalobce, společnosti FLEET Control, s.r.o. Následující den (3. 7. 2014) podal zmocněnec žalobce proti příkazu odpor, který podle názoru žalovaného trpěl vadou - chybným označením spisové značky, ve které je podáván. Ostatní náležitosti odporu byly bezvadné. Z odporu bylo zřejmé, kdo je jeho podatelem. O rozsahu zmocnění zmocněnce nebyly pochybnosti, neboť žalovaný doručoval do datové schránky zmocněnce též samotný příkaz. V podání odporu zmocněnec pochybil, neboť jako spisovou značku uvedl číslo jednacím předcházející písemnosti, kterou správní orgán vydal před zahájením řízení, a to „Výzvy k úhradě určené částky“, č. j. MMUH-OD/47945/2014/TomS. Žalovaný však i podle tohoto označení mohl identifikovat (a identifikoval), ve které právní věci je odpor podáván. Správní řád nepožaduje, aby podání bylo označeno spisovou značkou, nebo aby podání odporu bylo označeno číslem jednacím příkazu, do kterého je odpor podáván. Požadováno je pouze, aby bylo z podání zřejmé, které věci se týká. V předmětné věci nebylo jiného příkazu, tedy bylo zřejmé, do kterého příkazu odpor směřoval.

I v případě, že by správní orgán měl pochybnosti, měl vyzvat žalobce podle ust. § 37 odst. 3 správního řádu k odstranění vady podání. Žalovaný žalobce dne 15. 7. 2014 vyrozuměl o imperfektním podání odporu. Žalobce reagoval tak, že též den doručil žalovanému odpor perfektní.

Paradoxní je, že plná moc, kterou žalobce zmocnil svého zmocněnce, byla označena právě identickou spisovou značkou, kterou zmocněnec označil podání odporu. Pokud žalovaný zastává právní názor, že uvedení této spisové značky v podání odporu není dostatečné pro identifikaci právní věci, ve které je podáván, pak ovšem nemohl na základě takto označené plné moci doručovat příkaz žalobci. Z postupu žalovaného ve věci je zřejmá snaha o obstrukční jednání, oproti tomu zmocněnec žalobce, který je žalovaným často naříkán za „obstrukční jednání“ reagoval instantně na veškeré písemnosti doručované správním orgánem, ve věci byl činný, vůči správnímu orgánu vstřícný (odstranil vadu podání, aniž by k tomu byl řádně vyzván), písemnosti mu byly doručeny nejpozději následující pracovní den po jejich vypravení.

Žalobce vyčerpal prostředek ochrany proti nečinnosti, neboť podal „Žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti úřadu“ k nadřízenému orgánu žalovaného. Nadřízený orgán ve věci nesjednal nápravu, neboť zastal názor žalovaného, že podaný odpor byl imperfektní, a proto k jeho podání neměl žalovaný přihlížet.

II. Vyjádření žalovaného k žalobě

V písemném vyjádření k žalobě žalovaný mj. uvedl, že písemnost doručená žalovanému dne 3. 7. 2014 s označením „odpor“ a „sp. zn. MMUH-OD/47945/2014/TomS“ obsahovala v textu pouze vyjádření „podáváme odpor“. Tuto písemnost podal zástupce žalobce a blíže v ní nic nespecifikoval. Z úřední činnosti žalovaného je mu známo, že zástupce žalobce

zastupuje více obviněných napříč spektrem celé republiky a svá podání zásadně nijak neodůvodňuje ani neupřesňuje, proto jeho podání lze přiřadit ke konkrétnímu spisu pouze na základě spisové značky nebo čísla jednacího, jež sám uvede. V r. 2014 u žalovaného zástupce žalobce zastupoval 19 případů, v několika dalších pak figurovali rodinní příslušníci jednatele společnosti zástupce žalobce. Proto nebylo možno uvedený odpor jen tak přiřadit k nějakému spisu – brojil konkrétně proti výzvě podáním s náležitosti plně v souladu s jejím citovaným ustanovením § 37 odst. 2 správního řádu. Je nutno zdůraznit, že se jedná o dvě různá řízení, v prvním případě se jednalo o přestupky neznámého řidiče, kdy správní orgán vyzval J. T. ke sdělení osoby řidiče, případně k uhrazení určené částky. Řidiče se zjistit nepodařilo, neboť zástupce sdělil právnímu orgánu údaje osoby zemřelé. Proto byla věc těchto dvou přestupků odložena. Ve druhém případě se jednalo o správní delikt provozovatele vozidla – žalobce, pravomocně ukončený vydáním příkazu o uložení pokuty. Není pravdou, že by zástupce žalobce doručil žalovanému dne 15. 7. 2014 perfektní odpor; zástupce jej nedoručil toho ani jiného následujícího dne. Příkaz o uložení pokuty nabyl právní moci dne 11. 7. 2014. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby pro její nedůvodnost.

III. Právní hodnocení soudu

Mezi účastníky řízení není sporné, že žalobce vyčerpal prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k ochraně proti nečinnosti správního orgánu. Tímto prostředkem byla žalobcova žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti žalovaného, směřovaná ke Krajskému úřadu Zlínského kraje; žalobce se proto může ve smyslu ust. § 79 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“) domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení.

Mezi účastníky řízení není ani sporné a z obsahu správního a soudního spisu vyplývá, že žalobce návrh na zahájení řízení podal ve lhůtě pro podání žaloby na ochranu proti nečinnosti správního orgánu ve smyslu ust. § 80 odst. 1 s.ř.s.

V návrhu žalobního petitu žalobce uvedl, že žádá, aby soud uložil žalovanému vydat rozhodnutí v řízení vydaném pod sp. zn. 144559/2014-610000-12, ovšem z kontextu žaloby i připojeného správního spisu je zcela zřejmé, že se jedná o zjevný omyl, který je napravitelný jednoznačným výkladem toho, co žalobce požaduje s přihlédnutím k obsahu návrhu na zahájení řízení, resp. i připojeného správního spisu.

Krajský soud v Brně rozhodl o věci bez jednání, za splnění podmínek vyplývajících z ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. Tvrzení obsažená v návrhu na zahájení řízení posoudil soud následovně.

Z obsahu správního spisu vyplývá, že dne 17. 5. 2014 v 12:46 hod v obci Uherské Hradiště na místní komunikaci ulice 1. Máje bylo prostřednictvím automatizovaného technického prostředku používaného bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích pevně umístěného u domu č. p. 198 zjištěno, že řidič motorového vozidla Alfa Romeo RZ 5Z0 9623 překročil nejvyšší dovolenou rychlost jízdy v obci stanovenou obecnou úpravou o provozu na pozemních komunikacích na 50 km/h, a to nejméně o 16 km/h. Tím nezjištěný řidič porušil ust. § 18 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb. o

provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Porušení povinnosti řidiče a pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazovalo znaky přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu. Dne 9. 6. 2014 vydal žalovaný pod č. j. MUUH-OD/47945/2014/TomS/Spis/9495/2014 výzvu k zaplacení určené částky/výzvu ke sdělení totožnosti řidiče. Touto výzvou vyzval žalovaný žalobce k zaplacení peněžité částky ve výši 1 000 Kč jako částky určené podle ust. § 125h odst. 1 zákona o silničním provozu. Ve výzvě je uvedeno, že podle záznamu v centrálním registru vozidel je žalobce provozovatelem citovaného motorového vozidla a jako takovému je mu uložena povinnost zajistit, aby při užití vozidla na pozemních komunikacích byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích. Vzhledem k tomu, že se jedná o porušení pravidel, které bylo zjištěno prostřednictvím automatizovaného technického prostředku, používaného bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích, porušení povinnosti řidiče nebo pravidel na pozemních komunikacích vykazuje znaky přestupku podle zákona o silničním provozu, porušení pravidel nemá za následek dopravní nehodu, totožnost řidiče vozidla není známa, nebo není zřejmá z podkladů pro zahájení řízení o přestupku a porušení je možné projednat uložením pokuty v blokovém řízení, je určení částky 1 000 Kč podle § 125h odst. 1 zákona o silničním provozu právně podloženo. Ve výzvě bylo dále uvedeno, že žalobce má právo namísto zaplacení určené částky písemně oznámit žalovanému osobu řidiče, která v předmětnou dobu skutečně řídila žalobcem provozované vozidlo. Dne 24. 6. 2014 došlo žalovanému vyjádření zástupce žalobce (společnost FLEET Control, s.r.o.), že vozidlo měl v užívání a řídil jej p. P. T. K tomuto podání byla připojena plná moc, v níž je uvedeno, že žalobce zmocnil společnost FLEET Control, s.r.o. k zastupování ve správním řízení ve věci podezření spáchání deliktu vedeného pod sp. zn. 2014/1152, 1153. Dne 2. 7. 2014 žalovaný rozhodl o odložení věci týkající se přestupku, kterého se dopustil žalobcem označený řidič. Důvodem bylo zjištění, že tato osoba zemřela dne 14. 6. 2014. Téhož dne žalovaný vydal pod č. j. MUUH-OD/46733/2014/GreV Spis/9495/2014 příkaz o uložení pokuty, v jehož rámci uložil žalobci pokutu ve výši 4 000 Kč za spáchání správních deliktů podle ust. § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu tím, že jako provozovatel osobního motorového vozidla zn. Alfa Romeo RZ 5Z0 9623 v rozporu s ust. § 10 zákona o silničním provozu nezajistil, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem. Příkaz o uložení pokuty byl doručován prostřednictvím datové schránky zástupci žalobce, přičemž k doručení došlo dne 2. 7. 2014. Následujícího dne, 3. 7. 2014, byla žalovanému doručena písemnost žalobce podaná v zastoupení jeho zástupcem, v níž bylo uvedeno, že žalobce podává „odpor“, v této písemnosti se ještě nacházel text: „Věc: Odpor“ a „sp. zn.: MUUH-OD/47945/2014/TomS“. Dne 14. 7. 2014 byla na shora uvedený příkaz o uložení pokuty vyznačena doložka právní moci, v níž je uvedeno, že příkaz nabyl právní moci dne 11. 7. 2014. Dne 15. 7. 2014 žalovaný oznámil žalobci prostřednictvím jeho zástupce, že obdržel „Vámi podanou písemnost, kterou podáváte odpor proti výzvě k uhrazení určené částky, č. j. MUUH-OD/47945/2014/TomS (SPIS/9495/2014), vydané dne 9. 6. 2014 (Vámi uvedeno „sp. zn.: MUUH-OD/47945/2014/TomS“).“, přičemž v tomto sdělení je dále uvedeno, že věc přestupků, kterých se daná výzva týkala, byla dne 2. 7. 2014 odložena, jelikož se správnímu orgánu nepodařilo zjistit osobu řidiče vozidla, se kterým byly přestupky spáchány. Vzhledem k těmto okolnostem, uzavřel žalovaný, je brojení proti uvedené výzvě bezpředmětné.

Pro posouzení věci jsou rozhodná následující zákonná ustanovení.

Podle ust. § 150 odst. 1 správního řádu platí, že povinnost v řízení z moci úřední a ve sporném řízení lze uložit formou písemného příkazu. Příkaz může správní orgán vydat, považuje-li skutkové zjištění za dostatečné; vydání příkazu může být prvním úkonem v řízení.

Podle ust. § 150 odst. 3 správního řádu platí, že proti příkazu může ten, jemuž se povinnost ukládá, podat odpor ve lhůtě 8 dnů ode dne oznámení příkazu. Podáním odporu se příkaz ruší a řízení pokračuje. Lhůty pro vydání rozhodnutí začínají znovu běžet dnem podání odporu. Zpětvzetí odporu není přípustné. Odpor se podává u správního orgánu, který příkaz vydal. Příkaz, proti němuž nebyl podán odpor, se stává pravomocným a vykonatelným rozhodnutím.

Podle ust. § 37 odst. 1 správního řádu platí, že podání je úkonem směřujícím vůči správnímu orgánu. Podání se posuzuje podle svého skutečného obsahu a bez ohledu na to, jak je označeno.

Podle ust. § 37 odst. 2 správního řádu platí, že z podání musí být patrné, kdo je činí, které věci se týká a co navrhuje. Fyzická osoba uvede v podání jméno, příjmení, datum narození a místo trvalého pobytu, popř. jinou osobu pro doručování podle § 19 odst. 3. V podání souvisejícím s její podnikatelskou činností uvede fyzická osoba jméno a příjmení, popř. dodatek odlišující osobu podnikatele nebo druh podnikání vztahující se k této osobě nebo jí provozovanému druhu podnikání, identifikační číslo osob a adresu zapsanou v obchodním rejstříku nebo jiné zákonem upravené evidenci jako místo podnikání, popř. jinou adresu pro doručování. Právnická osoba uvede v podání svůj název nebo obchodní firmu, identifikační číslo osob nebo obdobný údaj a adresu sídla, popř. jinou adresu pro doručování. Podání musí obsahovat označení správního orgánu, jemuž je určeno, dále náležitosti, které stanoví zákon, a podpis osoby, která je činí.

Podle ust. § 37 odst. 3 správního řádu platí, že nemá-li podání předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán podateli nedostatky odstranit, nebo ho vyzve k jejich odstranění a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu.

Jak bylo shora již uvedeno, z obsahu správního spisu jednoznačně vyplývá, že příkaz o uložení pokuty byl doručen dne 2. 7. 2014 do datové schránky společnosti FLEET Control, s.r.o., zástupce žalobce, a to na základě písemnosti osvědčující udělení plné moci předložené žalovanému, v níž je uvedeno, že žalobce udělil plnou moc společnosti FLEET Control, s.r.o. k zastupování ve správním řízení ve věci podezření ze spáchání deliktu vedeného pod sp. zn. 2014/1152/1153; k tomuto označení věci vedlo žalobce, resp. jeho zástupce, označení čísla případu (2014/1152/1153), které bylo obsaženo ve výzvě k zaplacení uhrazené částky/výzvě ke sdělení totožnosti řidiče ze dne 9. 6. 2014, která byla žalovaným vydána pod č. j. MUUH-OD/47945/2014/TomS Spis/9495/2014. Žalobce prostřednictvím svého zástupce využil možnosti sdělit totožnost řidiče a na základě zjištění, že uvedený řidič v mezidobí zemřel, žalovaný věc ve vztahu k tomuto řidiči dne 2. 7. 2014 odložil. Zároveň téhož dne byl vydán

příkaz o uložení pokuty vůči žalobci, který byl označen č. j. MUUH-OD/46733/2014/GreV Spis/9495/2014. Tento byl doručen dne 2. 7. 2014 zástupci žalobce, přičemž k doručování zástupci žalobce mohlo v projednávané věci dojít pouze na základě citované písemnosti označené jako „plná moc“.

Listinou ze dne 3. 7. 2014, doručenou žalovanému téhož dne, podal žalobce prostřednictvím svého zástupce zcela jednoznačně odpor proti příkazu o uložení pokuty a nikoliv, jak dovozuje žalovaný, „odpor proti výzvě k zaplacení určené částky/výzvě ke sdělení totožnosti řidiče“. Žalovaným dovozování podání odporu proti uvedené výzvě je absurdní, podání žalobce ze dne 3. 7. 2014 se zcela míjí časově s vydáním předmětné výzvy, navíc na tuto výzvu bylo podáno žalobcem vyjádření, ve výzvě byl žalobce poučen o možnosti sdělení jména a identifikačních znaků řidiče, čehož také využil. O možnosti podání odporu proti této výzvě nebyl žalobce správně (v souladu se zákonem) vyrozuměn. Naopak písemnost ze dne 3. 7. 2014, zástupcem žalobce označená jako „odpor“, byla podána žalovanému v jasné časové souvislosti s doručením příkazu o uložení pokuty a touto listinou bylo zcela jednoznačně reagováno na poučení obsažené v příkazu, v němž je uvedeno, že proti příkazu je možno podat ve lhůtě 8 dnů odpor k odboru dopravy Městského úřadu Uherské Hradiště. I když v této listině ze dne 3. 7. 2014 zástupce žalobce uvedl spisovou značku, která byla žalovaným použita ve výzvě k zaplacení určené částky/výzvě ke sdělení totožnosti řidiče, bylo zcela v možnostech i povinnostech žalovaného dovodit, že se jedná o odpor proti uložení příkazu o uložení pokuty. Žalovaný mohl a měl (v souvislosti se zástupcem žalobce uvedenou spisovou značkou a označením, které v této listině bylo použito) dovodit, že se jedná o odpor proti příkazu o uložení pokuty a nikoliv o reakci na výzvu k zaplacení určité částky – ke sdělení totožnosti řidiče. Výzva k zaplacení určené částky/výzvě ke sdělení totožnosti řidiče i příkaz o uložení pokuty byl vydán týměž odborem žalovaného a věc šla na základě spisové dokumentace (tak, jak byla předložena soudu) zcela jednoznačně identifikovat.

Příkaz o uložení pokuty byl doručován zástupci žalobce na základě písemnosti označené jako „plná moc“ a tato byla vydána podle jejího textu k zastupování ve správním řízení ve věci podezření ze spáchání deliktu vedeného pod sp. zn. 2014/1152, 1153, tak jak bylo číslo případu uvedeno ve výzvě k zaplacení určené částky/výzvě ke sdělení totožnosti řidiče. Pokud žalovaný na základě této písemnosti, označené jako plná moc, doručoval zástupci žalobce příkaz o uložení pokuty, měl na základě shora uvedených souvislostí zcela nepochybně posoudit podání zástupce žalobce ze dne 3. 7. 2014 jako odpor proti příkazu o uložení pokuty.

Ze zjištěných skutečností jasně vyplývá smysl písemnosti žalobce ze dne 3. 7. 2014; šlo o podání směřující vůči žalovanému, které je nutno posoudit podle jeho skutečného obsahu, a to bez ohledu na to, jak bylo označeno (viz ust. § 37 odst. 1 správního řádu). Zároveň se jednalo o podání, z něhož bylo patrné, které věci se týká; žalovaný na základě shora uvedených skutečností měl podání řádně identifikovat jako odpor proti příkazu o uložení pokuty.

Podáním odporu se předmětný příkaz ruší a řízení pokračuje (viz ust. § 150 odst. 3 věta druhá správního řádu). Žalovaný je tedy povinen vydat rozhodnutí ve věci samé v řízení

pokračujícím po podání odporu žalobce ze dne 3. 7. 2014 proti příkazu o uložení pokuty. Soud proto uvedenou povinnost uložil žalovanému výrokem pod bodem I., přičemž mu k tomu stanovil lhůtu 60 dnů od právní moci rozsudku, ne delší, než kterou stanoví zvláštní zákon (viz ust. § 81 odst. 2 s.ř.s.).

IV. Náklady řízení

Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož platí, že nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce v řízení úspěšný nebyl, proto mu právo na náhradu nákladů řízení nepřísluší. Žalobce byl ve věci úspěšný, soud tedy rozhodl o povinnosti žalovaného zaplatit mu náklady řízení. Náhrada nákladů řízení se sestává z odměny zástupce žalobce za 2 úkony právní služby po 3 100 Kč podle ust. § 9 odst. 4 písm. d), § 7 odst. 5 vyhlášky č. 177/1996 Sb. (příprava a převzetí právního zastoupení, sepsání žaloby) a z náhrady hotových výdajů za 2 úkony právní služby po 300 Kč podle § 13 odst. 3 citované vyhlášky. Přiznaná náhrada byla zvýšena o daň z přidané hodnoty ve výši 21 %, kterou je povinen odvést zástupce žalobce. Žalobci byla též přiznána náhrada za zaplacený soudní poplatek ve výši 2 000 Kč. Celkem přiznaná náhrada nákladů řízení činí částku 10 228 Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 30. 9. 2015

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu